

вѣчно потомственно владѣніе, но не нѣкому си въ личнѣ, а въ общественнѣ собственность на всякѣ колоніиѣ.

90. За това колонисты-тѣ подѣ никакъвъ видѣ не могатъ, безѣ волѣ-тѣ на учрежденно-то надѣ нихъ началство, ни да продаватъ, ни да отстъпватъ, нито да залагатъ ни наймалкъ дѣлъ отѣ земѣ-тѣ имѣ, за да не могатъ никога да прѣминѣтъ тыя земи въ чужды рѣцѣ.

91. Всичкы-тѣ водны мѣлници, които ся намиратъ на колонистскы-тѣ земи, съ какво да было иждивеніе ако да бѣдѣтъ направены, составляватъ собственность на колонистскы-тѣ общества отѣ оныя колоніи, на земѣ-тѣ на които сѣ построены.

92. На всякый единѣ колонистъ ся дава волѣ да си направи беспрѣпятственно вѣтрениѣ мѣлницѣ на своя дѣлъ земный.

93. Който пожелае да направи мѣлницѣ на общественнѣ земѣ, той е длѣженъ непрѣмѣнно да вземе позволеніе отѣ цѣло-то общество и да му плаща за мѣсто-то ежегоденъ оброкъ, обаче не повече отѣ шестдесятъ копѣеки сребърны.

94. Хора, които не принадлежатъ на колонистско-то званіе, въ никакъвъ случай не могатъ да иматъ това право.

95. Ако бы, паче чаянія, да ся наруши отѣ нѣкого спокойно-то владѣніе въ колоніи-тѣ; то выборны-тѣ сѣ длѣжны незабавно, наедно съ описаніе-то на мѣста-та, гдѣ, отѣ кого и что е именно станѣло, да доносятъ на старшинѣ-тѣ; а тойзи да рапортува на мѣстно-то си управленіе, което е длѣжно да ся застѣши и да почне дѣло-то по реда-тѣ, какъвъ-то прѣдписватъ законы-тѣ.

Отдѣленіе Третіе.

За право-то, което иматъ колонисты-тѣ да придобыватъ земи въ собственность.

96. На колонисты-тѣ ся позволява, за расширеніе и